

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผลการวิจัย เรื่องการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาจีนตามทฤษฎีการรับรู้ความสามารถของตนเอง และการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการพูดภาษาจีนของนักศึกษาปริญญาบัณฑิต แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 รูปแบบการเรียนการสอนภาษาจีนตามทฤษฎีการรับรู้ความสามารถของตนเอง และการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ตอนที่ 2 ผลการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาจีนตามทฤษฎีการรับรู้ความสามารถของตนเอง และการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ตอนที่ 1 รูปแบบการเรียนการสอนภาษาจีนตามทฤษฎีการรับรู้ความสามารถของตนเอง และการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ผลของการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาจีนตามทฤษฎีการรับรู้ความสามารถของตนเอง และการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทำให้ได้รูปแบบการเรียนการสอน และเอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. รูปแบบการเรียนการสอนภาษาจีนตามทฤษฎีการรับรู้ความสามารถของตนเอง และการเรียนรู้ด้วยตัวเองของนักศึกษาปริญญาบัณฑิตได้ผ่านการพัฒนาตามขั้นตอน 8 ขั้นตอน คือ 1) การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน 2) การศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง 3) การสร้างรูปแบบการเรียนการสอน 4) การจัดทำเอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอน 5) การตรวจสอบคุณภาพรูปแบบและเอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอนโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 6) การศึกษานำร่อง (pilot study) รูปแบบการเรียนการสอน เพื่อพิจารณาความเป็นไปได้ 7) การนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษานำร่องมาพัฒนารูปแบบ และเอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอน และ 8) การพัฒนาเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการดำเนินการดังกล่าวได้รูปแบบการเรียนการสอนที่มีองค์ประกอบต่างๆ ดังนี้

1.1 หลักการของรูปแบบการเรียนการสอน

หลักการที่ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน ได้มีการวิเคราะห์และสังเคราะห์ จากแนวคิดพื้นฐานของทฤษฎีการรับรู้ความสามารถของตนเอง และจากหลักการของ

แนวคิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อนำมาใช้เป็นหลักการในรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น โดยสรุปดังนี้

1.1.1 การส่งเสริมให้ผู้เรียนมีประสบการณ์เชิงบวกและรับรู้ถึงความสำเร็จจากการกระทำของตน จะทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในความสามารถของตน และมีความพยายามที่จะกระทำเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

1.1.2 การส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอิสระในการเรียนรู้และฝึกฝนตามความสนใจของตน ทำให้ผู้เรียนเต็มใจที่จะเรียนรู้และรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตน การเรียนรู้นั้นจะมีประสิทธิภาพ ซึ่งการที่ผู้เรียนจะเรียนรู้ได้อย่างอิสระได้ ผู้เรียนจำเป็นต้องมีความมั่นใจในความสามารถของตน และมีความพร้อมด้านกลยุทธ์การเรียนรู้

1.2 วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1.2.1 พัฒนาการรับรู้ความสามารถของตนเองในการพูดภาษาจีนของนักศึกษาปริญญาบัณฑิต

1.2.2 เสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาจีนของนักศึกษาปริญญาบัณฑิต ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบของความสามารถ 5 ด้าน ได้แก่ การออกเสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา และความเข้าใจ

1.3 เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบแบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ 1) เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับภาษาจีนเบื้องต้น ซึ่งประกอบด้วยวิธีการออกเสียงและผันเสียงสี่ทักอักษรจีน รวมทั้งบทสนทนาในบริบทชีวิตประจำวัน เช่น การทักทาย การแนะนำตนเอง การซื้อสินค้า การบอกวันเวลา เป็นต้น และ 2) เนื้อหาเกี่ยวกับกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาจีน เช่น กลยุทธ์การเรียนรู้สี่ทักอักษรจีนจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ กลยุทธ์การเรียนรู้คำศัพท์ที่ผู้เรียนสนใจ เป็นต้น

1.4 ขั้นตอนกิจกรรมการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น จำเป็นต้องมีการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนก่อน 1 ครั้ง ซึ่งใช้เวลา 4 ชั่วโมงในการเรียนการสอนครั้งแรก เนื่องจาก ผู้เรียนยังไม่คุ้นเคยกับการเรียนการสอนตามรูปแบบ ดังนั้น ผู้สอนจำเป็นต้องอธิบายให้

ผู้เรียนเข้าใจถึงวิธีการเรียนรู้ตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น บทบาทผู้สอน บทบาทผู้เรียน ลักษณะของกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล จากนั้น จึงดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนตามขั้นตอน ซึ่งการเรียนการสอนในทุกบทเรียน แบ่งกิจกรรมเป็น 3 ช่วง คือ การเรียนการสอนในชั้นเรียน การเรียนรู้ด้วยตนเองนอกชั้นเรียน และการประเมินผลและให้ข้อมูลย้อนกลับในชั้นเรียน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ช่วงที่ 1 การเรียนการสอนในชั้นเรียน

การเรียนการสอนในชั้นเรียน จะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในความสามารถของตนเองในการพูดภาษาจีน พร้อมทั้งการสอนกลยุทธ์การเรียนรู้ รวมทั้งเพื่อให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในความสามารถของตน และรู้แนวทางการพัฒนาการเรียนรู้ของตน ก่อนการเรียนรู้ด้วยตนเองนอกชั้นเรียนในช่วงที่ 2 ในการเรียนการสอนตามรูปแบบนี้ ผู้สอนต้องวางแผนการเรียนรู้ และกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ล่วงหน้า โดยยึดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ตามเนื้อหา และวัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอนฯ ซึ่งในช่วงที่ 1 แบ่งการเรียนการสอนออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นกำหนดเป้าหมาย

ในแต่ละบทเรียน ผู้สอนให้ผู้เรียนกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้แต่ละบทเรียนของตนเอง ทุกครั้งก่อนเริ่มการเรียนการสอน โดยให้ผู้เรียนคำนึงถึงความเป็นไปได้ตามความสามารถของตนเอง และเขียนบันทึกไว้ในแบบบันทึกกิจกรรม "เป้าหมายของฉัน"

ขั้นที่ 2 ขั้นเรียนรู้และฝึกฝน

ผู้สอนแนะนำวัตถุประสงค์และเนื้อหาของบทเรียน แนะนำกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาจีน แล้วให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและอภิปรายเกี่ยวกับกลยุทธ์เหล่านั้น เพื่อให้ผู้เรียนมีทางเลือกในการใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้นอกชั้นเรียน ซึ่งกลยุทธ์การเรียนรู้เหล่านี้ จะใช้ในการเรียนรู้ทั้งในและนอกชั้นเรียน ในส่วนของการฝึกฝน ผู้เรียนฝึกปฏิบัติกิจกรรมเกี่ยวกับการพูดภาษาจีน ซึ่งอาจเป็นกิจกรรมการฝึกฝนระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนจับคู่หรือแบ่งกลุ่มฝึกฝน หรือระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน ขึ้นอยู่กับความเหมาะสม โดยการลำดับกิจกรรมจากง่ายไปยาก และเป็นกิจกรรมที่มีความต่อเนื่องของการใช้ภาษา ผู้เรียนมีโอกาสในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ขณะฝึกปฏิบัติ รวมทั้งผู้เรียนต้องมีส่วนร่วมในการอภิปราย และแสดงความคิดเห็นของตน ในกรณีมีข้อสงสัย สามารถนำมาเป็นส่วนหนึ่งของการอภิปรายได้ สิ่งเหล่านี้ทำให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์เชิงบวกและรับรู้ในความสำเร็จของตนเอง

ในขั้นนี้ ผู้สอนมีบทบาทในการบรรยายอธิบายเนื้อหา และยกตัวอย่างการนำไปใช้ประกอบสื่อที่หลากหลาย เพื่อความชัดเจน โดยเฉพาะในบริบทการใช้ภาษาจีนในเชิงวัฒนธรรม

เช่น บัตรคำ รูปภาพ แผนที่ และสื่อ PowerPoint เป็นต้น รวมทั้ง ผู้สอนแนะนำกลยุทธ์การเรียนรู้ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาจีน และสาธิตเป็นตัวอย่าง เพื่อให้ผู้เรียนเห็นแนวทางในการเรียนรู้ที่สัมฤทธิ์ผลและนำไปทดลองปฏิบัติ ขณะเดียวกันผู้สอนต้องคอยกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ โดยการตั้งคำถาม เพื่อให้ผู้เรียนคิดหาคำตอบ โดยขณะดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้สอนต้องให้คำชี้แนะในการทำกิจกรรมในแต่ละขั้นตอน และต้องคอยควบคุมกิจกรรมให้เป็นไปตามขั้นตอน โดยผู้สอนสามารถตั้งคำถาม เพื่อให้ผู้เรียนคิดหาคำตอบ แล้วตรวจสอบความถูกต้อง และจะต้องคอยสังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรมผู้เรียน รวมถึงการบันทึกการเรียนการสอน และการวิเคราะห์ปัญหาการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในครั้งต่อไป ผู้สอนเป็นผู้ควบคุม ชี้แนะ และตรวจสอบความถูกต้องของการทำกิจกรรม

ขั้นที่ 3 ขั้นประเมินผลและให้ข้อมูลย้อนกลับ

ผู้สอนประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยเทียบเคียงกับเป้าหมายที่ผู้เรียนกำหนดไว้ก่อนการเรียนรู้ พร้อมทั้งให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ แนะนำวิธีการเรียนรู้และสื่อการเรียนรู้แก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนรับรู้จุดบกพร่องของตนเองและวางแนวทางในการพัฒนาตนเอง เพื่อนำไปสู่การกำหนดเป้าหมายในขั้นที่ 4 ต่อไป

ขั้นที่ 4 ขั้นกำหนดเป้าหมายและวางแผนการเรียนรู้สำหรับการเรียนรู้นอกชั้นเรียน

ผู้สอนให้ผู้เรียนกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้นอกชั้นเรียนของตนเองก่อนการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงผลการประเมินและการให้ข้อมูลย้อนกลับจากผู้สอนในขั้นที่ 3 รวมถึง ความเป็นไปได้ตามความสามารถของผู้เรียนเอง และผู้เรียนรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง โดยใช้เป้าหมายที่กำหนดไว้ในขั้นที่ 4 เป็นตัวตั้งในการวางแผน ตัดสินใจเลือกสื่อ วิธีการ และแหล่งเรียนรู้

ในขั้นนี้ ผู้เรียนที่มีระดับการรับรู้ความสามารถของตนเองต่ำ ผู้สอนจะมีบทบาทในการชี้แนะและช่วยเหลือ โดยใช้ข้อมูลจากการสังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรมผู้เรียน มาเป็นแนวทางในการชี้แนะการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับความสามารถและความสนใจของผู้เรียน รวมทั้ง ให้ความช่วยเหลือผู้เรียน

ช่วงที่ 2 การเรียนรู้ด้วยตนเองนอกชั้นเรียน

การเรียนรู้เพิ่มเติมนอกชั้นเรียน เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างอิสระ เพื่อให้ผู้เรียนมีประสบการณ์จากการเรียนรู้และแก้ปัญหาด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาจีน กิจกรรมในช่วงที่ 2 นี้สามารถแก้ปัญหาเรื่องข้อจำกัดของเวลาในชั้นเรียนและ

ความสนใจที่แตกต่างกันของผู้เรียน โดยผู้เรียนเรียนรู้และฝึกฝนด้วยตนเองนอกชั้นเรียนอย่างอิสระ ในขอบเขตของหัวข้อการพูดภาษาจีนที่ผู้สอนกำหนดให้ผู้เรียนมาพูดในชั้นเรียนในการเรียนการสอนครั้งต่อไป โดยเรียนรู้และฝึกฝนตามเป้าหมายและแผนการเรียนรู้ตามความสนใจและความสามารถของตนตามที่ได้วางแผนไว้ในชั้นเรียน ขณะเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ ใช้สื่อ และแหล่งเรียนรู้ตามที่ได้วางแผนไว้ คิดหาวิธีแก้ปัญหาระหว่างการเรียนรู้ด้วยตนเอง จากนั้น ผู้เรียนประเมินการเรียนรู้ของตนเองนอกชั้นเรียนว่าบรรลุเป้าหมายหรือไม่ และบันทึกการเรียนรู้ของตนเองเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ ปัญหาในการเรียนรู้และวิธีแก้ปัญหา รวมทั้ง สิ่งที่ตั้งใจจะกระทำในลำดับต่อไป ในแบบบันทึกการเรียนรู้ด้วยตนเองทุกครั้งหลังการเรียนรู้นอกชั้นเรียน

ช่วงที่ 3 การประเมินผลและให้ข้อมูลย้อนกลับในชั้นเรียน

ผู้สอนใช้เวลาประมาณ 30 นาที ก่อนการเรียนการสอนของบทเรียนต่อไปทุกครั้ง ในการทดสอบการพูด โดยให้ผู้เรียนพูดในขอบเขตของหัวข้อที่ผู้สอนกำหนดในการเรียนการสอนก่อนหน้านี้ จากนั้น ผู้สอนประเมินผู้เรียน โดยเทียบเคียงกับผลการประเมินตนเองของผู้เรียน และเป้าหมายที่ผู้เรียนกำหนดไว้ก่อนหน้านี้ จากนั้นผู้สอนให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับผลการเรียนรู้และวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นรายบุคคล เพื่อให้ผู้เรียนมีการรับรู้ความสามารถของตนเองที่สอดคล้องกับความสามารถจริง และเพื่อพัฒนาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาจีนและการกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ภาษาจีนครั้งต่อไป แล้วจึงเริ่มการเรียนการสอนบทเรียนใหม่

1.5 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามรูปแบบ

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามรูปแบบ ได้แก่ การทดสอบการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาจีน ระหว่างและหลังการเรียนการสอนทุกบทเรียน การร่วมกิจกรรมเดี่ยวและกิจกรรมกลุ่มในชั้นเรียน การพูดภาษาจีนในขอบเขตของหัวข้อที่ผู้สอนกำหนด และการบันทึกการเรียนรู้ด้วยตนเองนอกชั้นเรียนของผู้เรียน

รูปแบบการเรียนการสอนภาษาจีนตามทฤษฎีการรับรู้ความสามารถของตนเอง และการเรียนรู้ด้วยตัวเองของนักศึกษาปริญญาบัณฑิต ตามรายละเอียดข้างต้น แสดงในแผนภาพที่ 10

แผนภาพที่ 10 รูปแบบการเรียนการสอนภาษาจีนตามทฤษฎีการรับรู้ความสามารถของตนเอง และการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการพูดภาษาจีนของนักศึกษาปริญญาบัณฑิต

จากการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน พบว่าการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบ จำเป็นต้องระบุนโยบายการจัดการเรียนการสอนให้ชัดเจน เพื่อให้การนำรูปแบบการเรียนการสอนไป ใช้ มีประสิทธิภาพสูงสุด ดังรายละเอียดต่อไปนี้

การจัดการสภาพการเรียนการสอน

การเรียนการสอนตามรูปแบบนี้ จำเป็นต้องมีการจัดการสภาพการเรียนการสอน เพื่อให้การ นำรูปแบบไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้

1. เน้นให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจผ่านการฝึกฝนการพูดภาษาจีน โดยใช้ทั้งกิจกรรมการ เรียนรู้เดี่ยว คู่ และเป็นกลุ่มย่อย ตามความเหมาะสมของกิจกรรม ดังต่อไปนี้

1.1 การเรียนรู้เดี่ยว เหมาะสำหรับกิจกรรมที่เน้นความสนใจส่วนบุคคล โดยผู้เรียน ต้องกำหนดเป้าหมายสำหรับตนเองโดยเฉพาะและวางแผนการเรียนรู้ด้วยตนเอง เช่น การให้ ผู้เรียนพูดถึงกิจกรรมที่ตนชอบทำในวันหยุด เป็นต้น

1.2 การเรียนรู้เป็นคู่ โดยจัดให้ผู้เรียนที่มีความสามารถทางการพูดภาษาจีนต่างกัน เรียนรู้ร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เช่น การสร้างบทสนทนาเพื่อแสดงบทบาทสมมติ เป็นต้น

1.3 การเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อย ทำให้ผู้เรียนได้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันภายในกลุ่ม และเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ว่า นอกจากผู้สอนแล้ว ผู้เรียนยังสามารถเรียนรู้จากเพื่อนได้ เช่นเดียวกัน เช่น การสร้างเรื่องจากหัวข้อและคำศัพท์ที่ผู้สอนกำหนด เป็นต้น

2. เน้นการสอนกลยุทธ์การเรียนรู้ในทักษะต่างๆ ได้แก่กลยุทธ์การเรียนรู้การออกเสียง ภาษาจีนให้ถูกต้อง กลยุทธ์การเรียนรู้การจำและเขียนอักษรจีน เป็นต้น

3. มีสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย เช่น บัตรคำ รูปภาพ แผนที่ วิดิทัศน์ เป็นต้น และจัดแหล่งเรียนรู้ เพื่อเป็นทางเลือกให้แก่ผู้เรียน เช่น ศูนย์การเรียนรู้ภาษา เป็นต้น

4. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็น ขณะเรียนรู้และฝึกฝน

5. ให้คำชี้แนะและช่วยเหลือผู้เรียนอย่างเต็มที่

6. ประเมินผลและให้ข้อมูลย้อนกลับอย่างสม่ำเสมอ ทั้งการเรียนรู้ในชั้นเรียนและนอกชั้น เรียน

ทั้งนี้ การจัดการสภาพการเรียนการสอนดังกล่าวข้างต้น ผู้สอนจะต้องจัดบรรยากาศในการ เรียนการสอนให้ผู้เรียนรู้สึกอิสระ มีความเป็นกันเอง ปราศจากการแข่งขัน และเป็นบรรยากาศ แห่งความเป็นกัลยาณมิตร จึงจะช่วยให้ผู้เรียนมีความกล้าที่จะแสดงออกถึงการใช้ภาษาและการ

แสดงความคิดเห็นส่วนตัว ในขณะที่เดียวกัน บรรยากาศในการเรียนการสอนจะต้องมีความท้าทาย ผู้เรียน แต่ไม่กดดัน โดยการกระตุ้นและให้กำลังใจจากผู้สอน

2. เอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอน

เอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอน ประกอบด้วยเอกสาร 2 ฉบับ ได้แก่

2.1 คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น (ดูในภาคผนวก ข) เป็นเอกสารที่แนะนำการใช้รูปแบบการเรียนการสอน ในเอกสารอธิบายข้อควรปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอน สิ่งที่ต้องจัดเตรียม ตลอดจนวิธีปฏิบัติในแต่ละขั้นตอนของการสอน บทบาทผู้สอน บทบาทผู้เรียน การจัดสภาพการเรียนการสอน และข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่ทำให้การเรียนการสอนตามรูปแบบเป็นไปอย่างราบรื่น และบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนได้

2.2 แผนการจัดการเรียนรู้ (ดูตัวอย่างในภาคผนวก ข) เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นโดยมีกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับขั้นตอนของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น จำนวน 10 แผน แต่ละแผนใช้เวลาในการสอน 4 ชั่วโมง และมีองค์ประกอบหลักเหมือนกัน คือ ชื่อแผน จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม สาระสำคัญ สื่อการเรียนการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และเอกสารแนบท้ายแผน ซึ่งได้แก่ เอกสารประกอบการทำกิจกรรม เอกสารอ่านประกอบการสอน แบบฝึกหัด แบบประเมินการเรียนรู้ และแหล่งเรียนรู้ต่างๆที่ผู้สอนแนะนำให้ผู้เรียนไปเรียนรู้

ตอนที่ 2 ผลการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาจีนตามทฤษฎีการรับรู้ความสามารถของตนเอง และการเรียนรู้ด้วยตนเอง

การทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาจีนตามทฤษฎีการรับรู้ความสามารถของตนเอง และการเรียนรู้ด้วยตนเอง กระทำโดยนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดทำขึ้นโดยยึดขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น ซึ่งได้รับการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิ และผ่านการนำไปทดลองใช้เพื่อพิจารณาความเป็นไปได้แล้ว ไปทดลองสอนนักศึกษาเพื่อประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการสอน และเอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอนว่าสามารถเสริมสร้างความสามารถทางการพูดภาษาจีนให้กับผู้เรียนได้หรือไม่ อย่างไร ผลการทดลองใช้รูปแบบ ปรากฏผลดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลก่อนการทดลอง

1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถทางการพูดภาษาจีน

การวิเคราะห์ความสามารถทางการพูดภาษาจีนก่อนการทดลอง จะวิเคราะห์ทั้งในภาพรวมและองค์ประกอบในแต่ละด้านของความสามารถทางการพูดภาษาจีน โดยใช้เกณฑ์การตรวจให้คะแนนความสามารถในการพูดเชิงปฏิบัติการ (Pragmatic Speaking Test) ในแต่ละด้านการแปลงค่าระดับคะแนนความสามารถทางการพูดในแต่ละด้าน และการแปลงค่าคะแนนเป็นระดับความสามารถทางการพูดภาษาต่างประเทศ ของ The Foreign Service Institute Oral Interview (FSI) ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งรายละเอียดปรากฏในบทที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าว มีดังนี้

1.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดภาษาจีนก่อนการทดลองระหว่างกลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลอง ปรากฏดังตารางที่ 8-9

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถทางการพูดภาษาจีนก่อนการทดลองระหว่างกลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลอง

กลุ่ม	N	\bar{x}	S.D.	ระดับความสามารถทางการพูดภาษาจีน	t	Sig.
ควบคุม	16	9.11	12.84	0 (ไม่สามารถพูดได้)	.94	.36
ทดลอง	19	5.32	10.77	0 (ไม่สามารถพูดได้)		

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนทั้งสองกลุ่ม มีระดับความสามารถทางการพูดภาษาจีนในภาพรวมก่อนการทดลองไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มควบคุม มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถทางการพูดภาษาจีน 9.11 คะแนน ซึ่งเมื่อประเมินระดับความสามารถทางการพูดภาษาจีนตามเกณฑ์ของ FSI จะอยู่ระดับ 0 ซึ่งหมายถึงไม่สามารถพูดภาษาจีนได้ ส่วนกลุ่มทดลอง มีคะแนนเฉลี่ย 5.32 คะแนน ซึ่งเมื่อประเมินระดับความสามารถทางการพูดภาษาจีนตามเกณฑ์ของ FSI จะอยู่ระดับ 0 ซึ่งหมายถึงไม่สามารถพูดภาษาจีนได้เช่นกัน

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนองค์ประกอบแต่ละด้านของความสามารถทางการพูดภาษาจีนก่อนการทดลอง ระหว่างกลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลอง

องค์ประกอบของความสามารถทางการพูดภาษาจีน	กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง		t	Sig.
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
การออกเสียง	.19	.36	.09	.27	.91	.37
ไวยากรณ์	3.13	4.38	1.68	3.42	1.07	.37
คำศัพท์	2.25	3.18	1.33	2.74	1.19	.29
ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา	1.21	1.71	.60	1.25	.65	.25
ความเข้าใจ	2.33	3.28	1.61	3.22	.94	.52

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนทั้งสองกลุ่ม มีระดับความสามารถทางการพูดภาษาจีนก่อนการทดลองแยกตามองค์ประกอบแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลอง กลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยด้านการออกเสียง .19 คะแนน จากคะแนนเต็ม 4 คะแนน ซึ่งหมายถึง ออกเสียงในลักษณะที่ไม่สามารถเข้าใจได้ ด้านไวยากรณ์ 3.13 คะแนน จากคะแนนเต็ม 36 คะแนน ซึ่งหมายถึง ใช้ไวยากรณ์ไม่ถูกต้อง ยกเว้นวลีที่เตรียมก่อนล่วงหน้า ด้านคำศัพท์ 2.25 คะแนน จากคะแนนเต็ม 24 คะแนน ซึ่งหมายถึง มีคำศัพท์ไม่เพียงพอสำหรับบทสนทนาต่างๆ ด้านความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา 1.21 คะแนน จากคะแนนเต็ม 12 คะแนน ซึ่งหมายถึง การพูดยังติดตะกุกตะกัก พูดเป็นประโยคไม่ได้ สนทนาไม่ได้ และด้านความเข้าใจ 2.33 คะแนน จากคะแนนเต็ม 23 คะแนน ซึ่งหมายถึง เข้าใจได้เพียงเล็กน้อย แม้ในสถานการณ์ธรรมดาที่สุด ส่วนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยด้านการออกเสียง .09 คะแนน ซึ่งหมายถึง ออกเสียงในลักษณะที่ไม่สามารถเข้าใจได้ ด้านไวยากรณ์ 1.68 คะแนน ซึ่งหมายถึง ใช้ไวยากรณ์ไม่ถูกต้อง ยกเว้นวลีที่เตรียมก่อนล่วงหน้า ด้านคำศัพท์ 1.33 คะแนน ซึ่งหมายถึง มีคำศัพท์ไม่เพียงพอสำหรับบทสนทนาต่างๆ ด้านความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา .6 คะแนน ซึ่งหมายถึง การพูดยังติดตะกุกตะกัก พูดเป็นประโยคไม่ได้ สนทนาไม่ได้ และด้านความเข้าใจ 1.61 คะแนน ซึ่งหมายถึง เข้าใจได้เพียงเล็กน้อย แม้ในสถานการณ์ธรรมดาที่สุด

1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเองของผู้เรียนก่อนการทดลอง ระหว่างกลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลอง โดยใช้แบบวัดระดับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ปรากฏดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับการรับรู้ความสามารถของตนเองก่อนการทดลองระหว่าง
กลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลอง

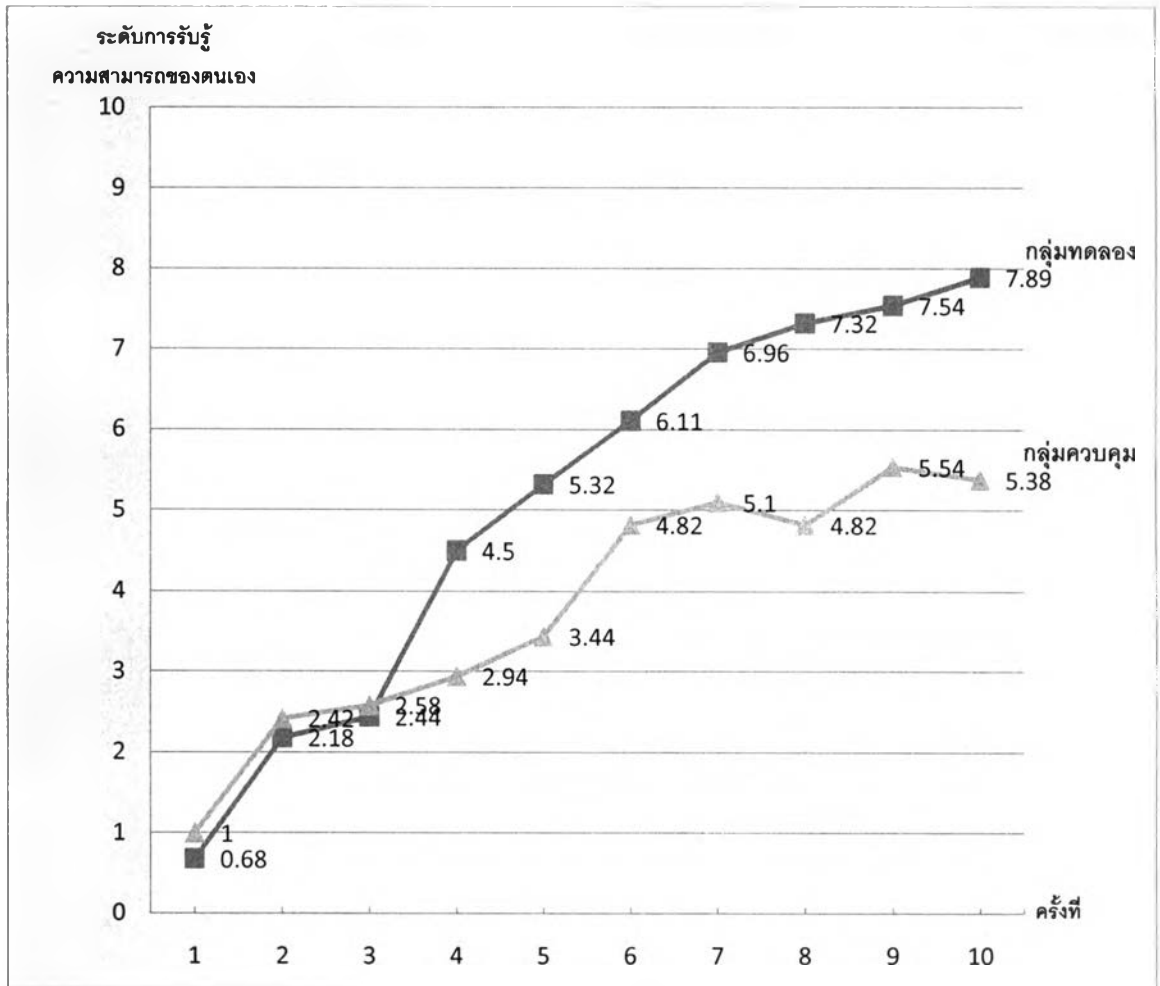
กลุ่ม	N	\bar{x}	S.D.	t	Sig.
ควบคุม	16	1.00	3.84	.87	.38
ทดลอง	19	.68	3.96		

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่า ก่อนการทดลอง ผู้เรียนทั้งสองกลุ่มมีระดับการรับรู้
ความสามารถของตนเองไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลอง
กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยระดับการรับรู้ความสามารถของตนเองระดับ 1.00 ซึ่งหมายถึง ไม่มั่นใจเลย
ส่วนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยระดับการรับรู้ความสามารถของตนเองระดับ .68 ซึ่งหมายถึง ไม่มั่นใจ
เลยเช่นกัน

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระหว่างการทดลอง

2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเองระหว่างการทดลอง
ระหว่างกลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลอง (หลังการเรียนการสอนแต่ละบทเรียน ตั้งแต่บทที่ 1-8 รวม
ทั้งสิ้น 8 ครั้ง) ปรากฏผลดังแผนภาพที่ 11

แผนภาพที่ 11 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับการรับรู้ความสามารถของตนเองระหว่างการทดลองของ กลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลอง

แผนภาพที่ 11 แสดงให้เห็นว่า ระหว่างการทดลอง กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยระดับการรับรู้ความสามารถของตนเองสูงขึ้นเกือบทุกครั้ง ยกเว้นครั้งที่ 8 ที่ระดับการรับรู้ความสามารถของตนเองต่ำลงจากครั้งที่ 7 คือ จากระดับ 5.10 เป็น 4.82 และครั้งที่ 10 จากระดับ 5.54 เป็น 5.38 ส่วนกลุ่มทดลอง มีระดับการรับรู้ความสามารถของตนเองสูงขึ้นทุกครั้ง

2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินตนเองด้านความสามารถทางการพูดภาษาจีนของผู้เรียน

การเรียนรู้ด้วยตนเองนอกชั้นเรียนแต่ละครั้ง ผู้สอนกำหนดให้ผู้เรียนประเมินความสามารถทางการพูดภาษาจีนของตนเองหลังการเรียนรู้ โดยการเลือกคะแนนตั้งแต่ 0-10 ซึ่ง

หมายถึง ต้องปรับปรุงถึงดีมาก ที่ผู้เรียนคิดว่าสอดคล้องกับความสามารถในการพูดภาษาจีนของตน ผลการวิเคราะห์การประเมินตนเองของผู้เรียน จากการเรียนรู้ด้วยตนเองนอกชั้นเรียนทั้ง 9 ครั้ง ปรากฏผลดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินความสามารถทางการพูดภาษาจีนของผู้เรียนในกลุ่มทดลองทั้งหมด

ครั้งที่ประเมิน	1	2	3	4	5	6	7	8	9
ค่าเฉลี่ยของคะแนน	2.28	3.64	5.11	6.52	6.64	7.59	7.74	7.78	8.14

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่า ในภาพรวมผู้เรียนรับรู้ว่าคุณมีความสามารถทางการพูดภาษาจีนเพิ่มขึ้นในแต่ละครั้งของการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยเพิ่มขึ้นจากครั้งที่ 1 คือ 2.28 คะแนน ถึงครั้งที่ 9 เป็น 8.14 คะแนน ซึ่งสอดคล้องกับผลการทดสอบความสามารถทางการพูดภาษาจีนของผู้เรียน

2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น ซึ่งผู้วิจัยได้บันทึกไว้ระหว่างการเรียนการสอน เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน แบ่งได้เป็น 2 ประเด็นดังนี้

2.3.1 บรรยายภาคการเรียนการสอนโดยทั่วไป

จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้านบรรยายภาคการเรียนการสอนโดยทั่วไป พบว่า ในช่วง 3 สัปดาห์แรก มีผู้เรียนกลุ่มหนึ่งที่ไม่ค่อยให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมในชั้นเรียน โดยเฉพาะกิจกรรมเกี่ยวกับการพูด เช่น ไม่เต็มใจในการตอบคำถาม ไม่รวมอภิปรายแสดงความคิดเห็น ให้พูดภาษาจีนก็จะพูดเสียงเบามากๆ หรือไม่พูดเลย ทำให้บรรยายภาคการเรียนการสอนในช่วงแรกมีความตึงเครียด และทำให้ผู้เรียนคนอื่นๆ รู้สึกเบื่อ เมื่อต้องรอให้ผู้เรียนกลุ่มนี้พูด ทำให้กิจกรรมอื่นๆ ที่วางแผนไว้ต้องลดทอนลง อย่างไรก็ตาม ในช่วงสัปดาห์ที่ 4 พฤติกรรมเหล่านี้ก็หายไป ในส่วนของการเข้าชั้นเรียน ผู้เรียนทุกคนไม่เคยขาดเรียนเลย มีเพียงเข้าเรียนสายบ้างในช่วงสองสัปดาห์แรก และผู้เรียนทุกคนได้ทำงานที่มอบหมายให้เรียนรู้นอกชั้นเรียนและส่งงานครบและตรง

เวลาทุกครั้ง มีเพียงผู้เรียนบางคนที่คัดลอกงานของผู้เรียนคนอื่นมาส่งในช่วงแรก อย่างไรก็ตาม ในกิจกรรมอื่นๆ ที่ปฏิบัติเป็นคู่และเป็นกลุ่ม ผู้เรียนให้ความร่วมมือและมีความตั้งใจในการปฏิบัติกิจกรรมดีมาก

2.3.2 ปัญหาที่พบในการจัดการเรียนการสอน และวิธีแก้ไขที่ได้กระทำ

ปัญหาที่เกิดขึ้นในการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น รวมทั้งวิธีแก้ไขที่ได้กระทำ แบ่งได้เป็น 2 ประเด็น ดังนี้

1) ปัญหาด้านผู้เรียน และวิธีแก้ไข แบ่งได้เป็น 2 ประเด็น คือ

1.1) การไม่สามารถควบคุมการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนให้ เป็นไปตามแผนภายใน 4 ชั่วโมงได้ เนื่องจาก ในระยะแรกผู้เรียนไม่คุ้นเคยวิธีการเรียนการสอน ตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น ผู้สอนจึงแก้ปัญหาโดยใช้เวลาส่วนหนึ่งในการชี้แจงและให้คำชี้แนะการ ปฏิบัติกิจกรรม แก่ผู้เรียนที่ไม่คุ้นเคยเป็นรายบุคคล เช่น วิธีการกำหนดเป้าหมาย การแบ่งกลุ่ม เพื่อทำกิจกรรม ประเด็นของเนื้อหาที่ต้องการให้สรุป เป็นต้น รวมทั้ง เน้นย้ำวิธีการทำกิจกรรมใน ลำดับต่อไป แต่เมื่อการเรียนการสอนผ่านไป 3 สัปดาห์ การเรียนการสอนตามรูปแบบก็มีความ ราบรื่นมากขึ้น เพราะผู้เรียนเริ่มเข้าใจและคุ้นเคยลักษณะและวิธีการปฏิบัติกิจกรรม ผู้สอนจึง สามารถควบคุมการดำเนินกิจกรรมให้ เป็นไปตามแผนได้มากขึ้น ดังการให้สัมภาษณ์ของผู้เรียน ต่อไปนี้

"...ไม่ค่อยเข้าใจ ต้องให้อาจารย์บอกหลายหน ก็เกิดขึ้น หลังไม่ต้องบอกก็รู้แล้ว ว่าต้องทำอะไรก่อนหลัง..." (เอ็ม 16 ธ.ค.2553)

"...จริงๆแล้ว ไม่มีอะไรหรอก ตัวเองงงเอง พอทำหลายๆครั้งก็รู้แล้ว พออาจารย์ บอกว่าเข้ากำหนดเป้าหมายนะ รู้เลย บทนี้เตรียมมาแล้ว เข้าแบ่งกลุ่มนะ แบ่ง ได้เลย..." (ไก่อ 13 ม.ค.2554)

1.2) ผู้เรียนบางส่วนไม่เต็มใจที่จะเรียนรู้ด้วยตนเองนอกชั้นเรียน เพราะคิดว่าเป็นการสิ้นเปลืองเวลาและน่าเบื่อ ผู้สอนแก้ปัญหาโดยยกกรณีศึกษาของผู้เรียนคน หนึ่งมาให้ผู้เรียนร่วมกันอภิปราย โดยเน้นประเด็นประโยชน์ที่คุ้มค่าที่ได้รับจากการเรียนรู้นอกชั้น เรียน และไม่สิ้นเปลืองเวลาหากผู้เรียนรู้จักใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ รวมทั้ง ให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นกัน โดยเฉพาะในประเด็นวิธีการเรียนรู้นอกชั้นเรียนเพื่อเพิ่มความท้าทาย และให้

ผู้เรียนเห็นภาพของวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลายและน่าสนใจของเพื่อน จากการแก้ปัญหาดังกล่าว ทำให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้ด้วยตนเองนอกชั้นเรียน และเต็มใจที่จะเรียนรู้เพิ่มเติมนอกชั้นเรียน ดังการให้สัมภาษณ์ของผู้เรียน ต่อไปนี้

"...ตอนแรกก็คิดว่าไม่รู้จะไปเรียนข้างนอกทำไม ในห้องก็เยอะอยู่แล้ว พอเห็นเพื่อนบางคนบอกว่าเข้าไปเรียนในเว็บไซด์แล้วก็น่าสนใจ มีการ์ตูน แล้วก็เกมเกี่ยวกับหัวข้อนั้นให้เล่น มีเฉลยด้วย พอเข้าไปดู ก็ช่วยได้เยอะเลย เข้าใจมากขึ้น รู้เยอะขึ้นด้วย..." (พิน 23 ธ.ค.2553)

"...งานที่ภาคก็เยอะอยู่แล้ว ไม่มีเวลาไปเรียนเพิ่ม แต่เห็นเพื่อนหลายคนพูดจูงใจดีขึ้น กล้าออกเสียง ก็อยากจะพูดได้บ้าง พอลองไปเรียนเพิ่มเติมดู ก็คิดว่าจริงๆ แล้วก็ไม่ต้องใช้เวลามากนัก และรู้สึกว่าการพูดและเขียนได้ดีขึ้นกว่าเดิม..." (แก่ง 13 ม.ค.2554)

2) ปัญหาด้านผู้สอน และวิธีแก้ไข

การดำเนินการเรียนการสอนในระยะแรก ที่ผู้สอนไม่สามารถควบคุมกิจกรรมการเรียนการสอนให้ดำเนินไปตามเวลาที่กำหนดไว้ในแผน ส่วนหนึ่ง เนื่องจาก ผู้สอนไม่ได้จัดหมวดหมู่ของประเด็นการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียน ซึ่งมีข้อมูลและรายละเอียดมาก จึงต้องใช้เวลาในช่วงการให้ข้อมูลย้อนกลับ นานกว่าที่ได้วางแผนไว้ เมื่อทราบสาเหตุดังกล่าว ผู้สอนจึงดำเนินการวิเคราะห์และจัดหมวดหมู่ของประเด็นข้อมูลย้อนกลับก่อนการเรียนการสอนครั้งต่อไป ซึ่งทำให้การเรียนการสอนดำเนินไปตามแผนได้ดีขึ้น

2.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนรู้ด้วยตนเองนอกชั้นเรียนของผู้เรียนจากแบบบันทึกการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งให้ผู้เรียนบันทึกทุกครั้งที่คุณเรียนเรียนรู้ด้วยตนเองนอกชั้นเรียน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งได้เป็น 5 ประเด็น ดังนี้

2.4.1 วิธีการที่ผู้เรียนใช้ในการเรียนรู้ด้วยตนเอง

วิธีการที่ผู้เรียนใช้ในการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีความหลากหลายตามความถนัดและความสะดวก ตามลำดับดังนี้

1) เรียนรู้จากสื่ออิเล็กทรอนิกส์

ผู้เรียนจำนวน 17 คนจาก 19 คน คิดเป็นร้อยละ 89.47 ฟังพอใจและสะดวกที่จะเรียนรู้ และฝึกฝนจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้สอนกำหนดและผู้เรียนเลือกด้วยตนเอง ได้แก่ เว็บไซต์สอนภาษาจีนทางอินเทอร์เน็ต คลิปวิดีโอจากเว็บไซต์ เนื่องจากสามารถเห็นภาพและได้ยินเสียงไปพร้อมๆ กัน ดังการเขียนบันทึกของผู้เรียน ต่อไปนี้

"...เรียนรู้จากเว็บไซต์ [http:// www.lovechineseclub.com/pinyin](http://www.lovechineseclub.com/pinyin) ซึ่งภายในเว็บไซต์จะมีตารางการออกเสียงให้ดู และแสดงตัวอย่างการออกเสียงให้ฟัง และฝึกฝนตาม..." (แก่ง 20 ม.ค.2554)

"...ค้นคำศัพท์จาก internet คำไหนที่ไม่รู้แล้วหา pinyin และฟังเสียงจากคลิปวิดีโอด้วย..." (นก 20 ม.ค.2554)

"...หาคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องจาก talking dict. หรือไม่ก็ google translate รวมทั้งเว็บไซต์คำศัพท์ภาษาจีนต่างๆ..." (โอ๋ 20 ม.ค.2554)

"...ในห้อง LLC มีเทปและซีดีให้ยืมกลับไปฟังที่บ้าน ยืมหัวข้อที่เราต้องการได้..." (จิน 13 ม.ค.2554)

2) เรียนรู้จากหนังสือแบบเรียนภาษาจีน

ผู้เรียนจำนวน 8 คน จาก 19 คน คิดเป็นร้อยละ 42.11 เรียนรู้จากหนังสือหรือแบบเรียนทั่วไป ทั้งที่ผู้สอนกำหนดและผู้เรียนเลือกด้วยตนเอง ดังการเขียนบันทึกของผู้เรียน ต่อไปนี้

"...ดูตัวอย่างในหนังสือเรียนที่ซื้อมา แล้วก็นำไปเขียนเป็นประโยคใหม่เลียนแบบ โดยเปลี่ยนคำศัพท์บางคำ..." (หง 20 ม.ค.2554)

"...หาคำศัพท์ในหนังสือ แล้วดูการใช้เอามาประยุกต์เป็นประโยคที่เราต้องการ..." (ดี 27 ม.ค.2554)

3) เรียนรู้จากบุคคลที่มีความรู้ด้านภาษาจีน

ผู้เรียนจำนวน 4 คน จาก 19 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05 ที่บุคคลใกล้ชิดมีความรู้ด้านภาษาจีน จะเลือกศึกษาจากบุคคลใกล้ชิด ดังการเขียนบันทึกของผู้เรียน ต่อไปนี้

"...ถ้ามีจุดที่ไม่แน่ใจ ก็จะมีมาร์คเอาไว้ เอาไปถามเพื่อน โดยเพื่อนคนนี้เคยเรียนภาษาจีนมาแล้วในเทอมหนึ่ง เพื่อนจะช่วยแนะนำสิ่งที่ยังขาดและอธิบายให้ฟัง..." (ยิ้ม 16 ธ.ค.2553)

"...คำไหนไม่รู้ก็จะถามพ่อ พ่อก็จะเขียนให้ดู แต่พ่อเขียนเป็นตัวเต็ม พ่อเขียนตัวย่อไม่เป็น..." (วิท 13 ม.ค.2554)

อย่างไรก็ตาม ผู้เรียนเกือบทุกคน ยกเว้นเพียงคนเดียว ต้องการตรวจสอบความถูกต้องของความรู้ที่ตนเองเรียนรู้นอกชั้นเรียน จึงใช้วิธีในการเรียนรู้มากกว่า 1 วิธี ดังการเขียนบันทึกของผู้เรียน ต่อไปนี้

"...ค้นหาจาก dict. on-line เมื่อได้คำมาก็มา check อีกรอบว่าถูกต้องหรือไม่ โดยเข้าไปดูตัวอย่างประโยคในเว็บไซต์ บางครั้งก็หาดูในหนังสือ คุยกับเพื่อนเกี่ยวกับคำหรือประโยคที่ไม่รู้..." (นก 3 ก.พ.2554)

"...หาคำศัพท์จาก internet จากหลายๆ เว็บ แล้วฟังเสียงอ่านด้วย พอเอามาแต่งประโยคแล้ว ก็เอาไปถามพ่อว่าพูดแบบนี้ถูกหรือเปล่า แต่บางครั้งสำเนียงของพ่อก็ไม่เหมือนในเว็บ ก็เลยต้องรอมามาถามอาจารย์..." (วิท 20 ม.ค.2554)

2.4.2 สิ่ง que ผู้เรียนได้รับเพิ่มเติมจากการเรียนรู้ด้วยตนเอง

สิ่ง que ผู้เรียนได้เรียนรู้เพิ่มเติมจากการเรียนรู้ด้วยตนเองนอกชั้นเรียน นอกเหนือจากการเรียนรู้ในชั้นเรียน แบ่งได้เป็น 5 ประเด็น ดังนี้

1) คำศัพท์ใหม่ นอกเหนือจากคำศัพท์ในบทเรียน

ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่เพิ่มเติมตามความสนใจ ดังการเขียนบันทึกของผู้เรียน ต่อไปนี้

"...รู้คำศัพท์ที่เป็นชื่อเฉพาะของมหาวิทยาลัย วิชา..." (ขวัญ 3 ก.พ.2554)

"...ได้ทราบศัพท์เพิ่มเติมนอกเหนือจากในบทเรียน..." (น้ำ 23 ธ.ค.2553)

"...ได้รู้คำศัพท์ใหม่ๆ ที่ยังไม่เคยเรียน..." (เพชร 27 ม.ค.2554)

2) รูปแบบประโยค

ผู้เรียนได้เรียนรู้รูปแบบประโยคอื่นๆ เพิ่มเติม นอกเหนือจากรูปแบบประโยคที่เรียนรู้ในชั้นเรียน ดังการเขียนบันทึกของผู้เรียน ต่อไปนี้

"...การแต่งประโยคที่มีความยากขึ้น..." (ก๊าก 27 ม.ค.2554)

"...ได้รู้ลำดับการเขียนประโยคว่าเขียนอะไรก่อน อะไรหลัง เช่น วัน+ช่วงเวลา+เวลา..." (ใจ 3 ก.พ.2554)

"...การเขียนประโยคในรูปแบบที่ไม่เคยเจอในหนังสือ อย่างเช่น คำบุพบท
在 วิธีใช้ 在+สถานที่+คำกริยา ในหนังสือจะเป็นประโยคไม่สมบูรณ์
แต่ที่ต้องการเขียนจะต้องมีหน่วยกรรม ก็ต้องไปหาดูว่ามันใช้อย่างไร..." (นก 27
ม.ค.2554)

"...ได้เรียนรู้ประโยคใหม่ๆ ที่ยังไม่เคยเรียน..." (เด่น 20 ม.ค.2554)

3) การฟังและการออกเสียงที่ถูกต้องชัดเจน

ผู้เรียนได้เรียนรู้การฟังและการออกเสียงภาษาจีนจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพราะสามารถฟังซ้ำได้ตามความต้องการของผู้เรียน โดยเฉพาะเสียงที่ตนมีปัญหา ดังการเขียนบันทึกของผู้เรียน ต่อไปนี้

"...ได้ฟังเสียงภาษาจีนที่ชัดเจนขึ้น สามารถฟังซ้ำๆ ฟังกี่รอบก็ได้ ค่อยๆ ฝึกตาม
จึงแยกแยะได้ดีขึ้น การออกเสียงตามก็ชัดเจนขึ้น..." (น้ำ 25 พ.ย.2553)

“...ได้เรียนรู้เกี่ยวกับการออกเสียงสัทอักษรจีนมากขึ้นและหลายรูปแบบ เข้าใจหลักการออกเสียงเพิ่มขึ้น...” (จิน 25 พ.ย.2553)

4) การประยุกต์ใช้

ผู้เรียนได้เรียนรู้การประยุกต์ใช้ โดยนำสิ่งที่เรียนรู้นอกชั้นเรียน มาปรับใช้ร่วมกับสิ่งที่เรียนรู้นั้นเรียน ดังการเขียนบันทึกของผู้เรียน ต่อไปนี้

“...การนำเอาบทเรียนที่ได้มาประยุกต์ใช้...” (หมี 3 ก.พ.2554)

“...ลองเอาสิ่งที่เรียนในห้องกับสิ่งที่เรียนนอกห้องมาใช้ด้วยกัน...” (วิท 27 ม.ค.2554)

5) การค้นหาข้อมูลและการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล

ผู้เรียนได้เรียนรู้การค้นหาข้อมูลและการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล ดังการเขียนบันทึกของผู้เรียน ต่อไปนี้

“...ได้ฝึกการค้นหาข้อมูลที่เป็นภาษาจีน คำศัพท์ภาษาจีน...” (กูก 13 ม.ค.2554)

“...google Tran แทบไม่ช่วยอะไรเลย พอไป check กับ dict มันไม่ตรงกัน...”

(ขวัญ 25 พ.ย.2553)

2.4.3 ปัญหาและอุปสรรค ในการเรียนรู้ด้วยตนเอง

จากการเรียนรู้ด้วยตนเองนอกชั้นเรียน ผู้เรียนพบปัญหาและอุปสรรคในการเรียนรู้ แบ่งได้เป็น 2 ประเด็นดังนี้

1) แบบและความชัดเจนของอักษรจีน

ผู้เรียนส่วนใหญ่ ไม่สามารถแยกแยะได้ว่าคำศัพท์ที่ตนกำลังเรียนรู้เป็นอักษรตัวเต็มหรืออักษรตัวย่อ อักษรไม่ชัดเจน ดังการเขียนบันทึกของผู้เรียน ต่อไปนี้

“...ในบางครั้ง คำศัพท์ไม่รู้ว่าเป็นตัวย่อหรือตัวเต็ม...” (แก่ง 25 พ.ย.2553)

"...ไม่รู้ว่าย่อไหน เป็นตัวเต็ม ย่อไหนเป็นตัวย่อ..." (จิน 25 พ.ย.2553)

"...ตัวอักษรที่เห็น มองไม่ค่อยชัด ชัดมันเยอะ..." (โจ 9 ธ.ค.2553)

"...รูปแบบตัวอักษรอ่านยาก ทำให้เขียนภาษาจีนผิด..." (หง 13 ม.ค.2553)

2) ความถูกต้องของคำศัพท์ใหม่

ผู้เรียนส่วนหนึ่งไม่แน่ใจต่อความถูกต้องของคำศัพท์ใหม่ที่ตนเองเรียนรู้ เนื่องจากมีคำศัพท์หลายคำที่มีความหมายเหมือนกัน ดังการเขียนบันทึกของผู้เรียน ต่อไปนี้

"... ลองดูหลายเว็บแล้ว เปิด dict ก็แล้ว แต่คำศัพท์บางคำไม่รู้ถูกหรือเปล่า..." (ขวัญ 9 ธ.ค.2553)

"...คำศัพท์คำนี้ แปลเป็นภาษาจีนได้หลายคำ ไม่รู้ว่าจะเลือกคำไหน..." (เพชร 16 ธ.ค.2553)

"... เข้าไปในแต่ละเว็บ พูดไม่เหมือนกัน ไม่รู้จะเชื่ออันไหน..." (โจ 16 ธ.ค.2553)

2.4.4 วิธีแก้ปัญหาของผู้เรียน

จากปัญหาและอุปสรรคในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนได้พยายามหาวิธีแก้ไขปัญหาดังนี้

1) เปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูล

ผู้เรียนที่มีปัญหาการแยกแยะอักษรจีนตัวเต็มกับตัวย่อ มีวิธีแก้ปัญหาโดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของตัวอักษร ดังการเขียนบันทึกของผู้เรียน ต่อไปนี้

"...นอกจากคำที่เจอครั้งแรกแล้ว หาเพิ่มอีก แล้วนำมาเปรียบเทียบ..." (หนึ่ง 3 ก.พ.2554)

"...ดูว่าย่อไหนจำนวนขีดน้อยกว่า อันนั้นก็น่าจะเป็นตัวย่อ..." (จิน 27 ม.ค.2554)

"...หาจากหลายแห่ง และเปรียบเทียบ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง..." (ไก่อ่ 13 ม.ค.2554)

2) ตรวจสอบความถูกต้องจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย

ผู้เรียนที่ประสบปัญหาว่าคำศัพท์ใหม่ที่ตนกำลังเรียนรู้นั้นถูกต้องหรือไม่ ได้ดำเนินการหาวิธีแก้ไข โดยการตรวจสอบความถูกต้อง จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย ดังการเขียนบันทึกของผู้เรียน ต่อไปนี้

"...หาจากหลายแหล่งข้อมูล เช่น เว็บไซต์ หนังสือ ถามเพื่อน..." (ยิ้ม 27 ม.ค. 2554)

"...ต้องตรวจเช็คจากหลายทาง หาจากเว็บแล้วยังเชื่อไม่ได้ ต้องมาเปิดพจนานุกรมก่อน ดูตัวอย่างประกอบด้วย..." (เอิม 23 ธ.ค.2553)

2.4.5 สิ่ง que ผู้เรียนตั้งใจจะกระทำในลำดับต่อไป

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในแบบบันทึกการเรียนรู้ด้วยตนเอง พบประเด็นที่ผู้เรียนตั้งใจว่าจะกระทำในลำดับต่อไปเพียงหนึ่งประเด็น คือ ผู้เรียนวางแผนว่าจะเพิ่มความพยายามที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้การเรียนรู้เกิดประสิทธิผลมากขึ้น ดังตัวอย่างการบันทึกของผู้เรียน ต่อไปนี้

"...พยายามศึกษาด้วยตนเองเพิ่มเติมให้มากขึ้น..." (เด่น 16 ธ.ค.2553)

"...ตั้งใจศึกษา ปรับปรุง และทบทวนให้มากขึ้น..." (เอิม 25 พ.ย.2553)

"...พยายามพูดและใช้ให้บ่อยขึ้น..." (หมี 23 ธ.ค..2553)

"...ต้องจัดสรรเวลาฝึกฝน ท่องจำและทำให้เต็มที่ขึ้น..." (พัน 20 ม.ค.2554)

"...ศึกษาค้นคว้า ฝึกออกเสียงเป็นประจำ เพื่อความชำนาญ..." (เพชร 16 ธ.ค.2553)

“...เรียนรู้ภาษาจีนจากแหล่งต่างๆให้มากขึ้น ฝึกฝนภาษาจีนบ่อยๆ ฝึกฝนกับเพื่อนให้มากๆ...” (นท 10 ก.พ.2553)

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลหลังการทดลอง

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านความสามารถทางการพูดภาษาจีน

3.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดภาษาจีนหลังการทดลองระหว่างกลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลอง ปรากฏดังตารางที่ 12-13

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถทางการพูดภาษาจีนหลังการทดลองระหว่างกลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลอง

กลุ่ม	N	\bar{x}	S.D.	ระดับความสามารถทางการพูดภาษาจีน	t	Sig.
ควบคุม	16	40.27	19.75	1+	2.42*	.02
ทดลอง	19	54.04	12.28	2+		

* $p < .05$

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่า หลังการทดลองกลุ่มทดลองมีระดับความสามารถทางการพูดภาษาจีนสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังการทดลองกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถทางการพูดภาษาจีน 54.04 คะแนน ซึ่งเมื่อประเมินระดับความสามารถทางการพูดภาษาจีนตามเกณฑ์ของ FSI จะมีความสามารถทางการพูดภาษาจีน ระดับ 2+ ซึ่งหมายถึง สามารถใช้ภาษาที่ใช้กันอยู่ในสังคม และสามารถได้ตอบตามความต้องการทางอาชีพได้ แต่ยังมีข้อจำกัดอยู่ ซึ่งกลุ่มทดลองมีความสามารถที่สูงกว่าเกณฑ์เมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนด คือเกณฑ์ระดับ 1+ ขึ้นไป ส่วนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถทางการพูดภาษาจีน 40.27 คะแนน ซึ่งเมื่อประเมินระดับความสามารถทางการพูดภาษาจีนตามเกณฑ์ของ FSI จะอยู่ระดับ 1+ ซึ่งหมายถึง สามารถใช้ภาษาที่ต่างๆไปในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่มีข้อจำกัดในการใช้ภาษาที่ใช้กันอยู่ในสังคม ซึ่งกลุ่มควบคุมมีความสามารถผ่านเกณฑ์เมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนด

ตารางที่ 13 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนองค์ประกอบแต่ละด้านของความสามารถทางการพูดภาษาจีนหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลอง

องค์ประกอบของความสามารถ ทางการพูดภาษาจีน	กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง		t	Sig.
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
การออกเสียง	1.46	.69	1.82	.48	1.80	.08
ไวยากรณ์	15.75	7.37	20.00	6.11	1.84	.08
คำศัพท์	8.73	4.90	12.53	2.46	2.81*	.01
ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา	4.38	2.36	6.00	1.69	2.30*	.03
ความเข้าใจ	9.96	5.17	13.69	2.91	2.56*	.02

* $p < .05$

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่า หลังการทดลอง ผู้เรียนทั้งสองกลุ่ม มีระดับความสามารถทางการพูดภาษาจีนแยกตามองค์ประกอบแต่ละด้าน แตกต่างกันในด้านคำศัพท์ ด้านความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา และด้านความเข้าใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และไม่แตกต่างกันในด้านการออกเสียง และด้านไวยากรณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังการทดลอง กลุ่มควบคุม มีคะแนนเฉลี่ยด้านการออกเสียง 1.46 คะแนน จากคะแนนเต็ม 4 คะแนน ด้านไวยากรณ์ 15.75 คะแนน จากคะแนนเต็ม 36 คะแนน ด้านคำศัพท์ 8.73 คะแนน จากคะแนนเต็ม 24 คะแนน ด้านความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา 4.38 คะแนน จากคะแนนเต็ม 12 คะแนน และด้านความเข้าใจ 9.96 คะแนน จากคะแนนเต็ม 23 คะแนน ส่วนกลุ่มทดลอง มีคะแนนเฉลี่ยด้านการออกเสียง 1.82 คะแนน ด้านไวยากรณ์ 20.00 คะแนน ด้านคำศัพท์ 12.53 คะแนน ด้านความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา 6.00 คะแนน และด้านความเข้าใจ 13.69 คะแนน

3.1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดภาษาจีนระหว่างก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ปรากฏดังตารางที่ 14-15

ตารางที่ 14 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถทางการพูดภาษาจีนระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม

การทดลอง	N	\bar{x}	S.D.	t	Sig.
ก่อนการทดลอง	16	9.11	12.84	7.15	.06
หลังการทดลอง	16	40.27	19.75		

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่า หลังการทดลองผู้เรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถทางการพูดภาษาจีนในภาพรวมไม่แตกต่างจากก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนองค์ประกอบแต่ละด้านของความสามารถทางการพูดภาษาจีน ระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม

องค์ประกอบของความสามารถทางการพูดภาษาจีน	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	Sig.
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
การออกเสียง	.19	.36	1.46	.69	8.66*	.04
ไวยากรณ์	3.13	4.38	15.75	7.37	7.70	.07
คำศัพท์	2.25	3.18	8.73	4.90	6.05	.11
ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา	1.21	1.71	4.38	2.36	5.60	.11
ความเข้าใจ	2.33	3.28	9.96	5.17	6.58	.07

* $p < .05$

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่า หลังการทดลองผู้เรียนกลุ่มควบคุม มีค่าเฉลี่ยคะแนนองค์ประกอบของความสามารถทางการพูดภาษาจีนด้านการออกเสียงเพียงด้านเดียวที่แตกต่างจากก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงขึ้นจาก .19 คะแนนเป็น 1.46 คะแนน ส่วนความสามารถอีก 4 ด้าน ได้แก่ ด้านไวยากรณ์ ด้านคำศัพท์ ด้านความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา และด้านความเข้าใจ หลังการทดลองไม่แตกต่างจากก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 16 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถทางการพูดภาษาจีนระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง

การทดลอง	N	\bar{x}	S.D.	t	Sig.
ก่อนการทดลอง	19	5.32	10.77	25.81*	.00
หลังการทดลอง	19	54.04	12.28		

* $p < .05$

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่า หลังการทดลองผู้เรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถทางการพูดภาษาจีนในภาพรวมแตกต่างจากก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังการทดลองค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงขึ้นจาก 5.32 คะแนน เป็น 54.04 คะแนน

ตารางที่ 17 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนองค์ประกอบแต่ละด้านของความสามารถทางการพูดภาษาจีน ระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง

องค์ประกอบของความสามารถทางการพูดภาษาจีน	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	Sig.
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
การออกเสียง	.09	.27	1.82	.48	18.45*	.03
ไวยากรณ์	1.68	3.42	20.00	6.11	17.06*	.00
คำศัพท์	1.33	2.74	12.53	2.46	21.88*	.00
ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา	.60	1.25	6.00	1.69	17.95*	.00
ความเข้าใจ	1.61	3.22	13.69	2.91	29.81*	.00

* $p < .05$

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่า หลังการทดลองผู้เรียนกลุ่มทดลอง มีค่าเฉลี่ยคะแนนองค์ประกอบของความสามารถทางการพูดภาษาจีนทั้ง 5 ด้านแตกต่างจากก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังการทดลองผู้เรียนกลุ่มทดลอง มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถด้านการออกเสียงสูงขึ้นจาก .09 คะแนน เป็น 1.82 คะแนน ด้านไวยากรณ์สูงขึ้นจาก 1.68 คะแนน เป็น 20.00 คะแนน ด้านคำศัพท์สูงขึ้นจาก 1.33 คะแนน เป็น 12.53 คะแนน

ด้านความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาสูงขึ้นจาก .60 คะแนน เป็น 6.00 คะแนน และด้านความเข้าใจสูงขึ้นจาก 1.61 คะแนน เป็น 13.69 คะแนน

3.2 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านระดับการรับรู้ความสามารถของตนเอง

3.2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการวัดระดับการรับรู้ความสามารถของตนเองก่อนและหลังการทดลองระหว่างกลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลอง ปรากฏผลดังตารางที่ 18

ตารางที่ 18 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับการรับรู้ความสามารถของตนเองก่อนและหลังการทดลองระหว่างกลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลอง

กลุ่ม	N	ก่อนการทดลอง				หลังการทดลอง			
		\bar{x}	S.D.	t	Sig.	\bar{x}	S.D.	t	Sig.
ควบคุม	16	1.00	3.84	.87	.38	5.38	3.31	6.09*	.00
ทดลอง	19	.68	3.96			7.89	.94		

* $p < .05$

หลังการทดลองพบว่าผู้เรียนทั้งสองกลุ่มมีระดับการรับรู้ความสามารถของตนเองแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองมีการรับรู้ความสามารถของตนเองระดับ 7.89 ซึ่งหมายถึง มั่นใจมาก สูงกว่ากลุ่มควบคุมซึ่งมีการรับรู้ความสามารถของตนเองระดับ 5.38 ซึ่งหมายถึง มั่นใจปานกลาง

3.2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการวัดระดับการรับรู้ความสามารถของตนเองก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ปรากฏผลดังตารางที่ 19-20

ตารางที่ 19 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับการรับรู้ความสามารถของตนเองก่อนและหลังการทดลอง
ของกลุ่มควบคุม

การทดลอง	N	\bar{x}	S.D.	t	Sig.
ก่อนการทดลอง	16	1.00	3.84	4.35*	.04
หลังการทดลอง	16	5.38	3.31		

* $p < .05$

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยระดับการรับรู้ความสามารถของตนเองก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยการรับรู้ความสามารถของตนเองระดับ 5.38 สูงกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งมีระดับ 1.00

ตารางที่ 20 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับการรับรู้ความสามารถของตนเองก่อนและหลังการทดลอง
ของกลุ่มทดลอง

การทดลอง	N	\bar{x}	S.D.	t	Sig.
ก่อนการทดลอง	19	.68	3.96	6.81*	.00
หลังการทดลอง	19	7.89	.94		

* $p < .05$

จากตารางที่ 20 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยระดับการรับรู้ความสามารถของตนเองก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยการรับรู้ความสามารถของตนเองระดับ 7.89 สูงกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งมีระดับ .68

3.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นและความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น

จากการวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยจากแบบสอบถามความคิดเห็นและความพึงพอใจของผู้เรียนเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น ซึ่งเป็นแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ

จำนวน 21 ข้อความ แบ่งเป็นประเด็นความคิดเห็น 7 ประเด็น และประเด็นความพึงพอใจ 3 ประเด็น ปรากฏผลดังตารางที่ 21-22

ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนภาษาจีนตาม ทฤษฎีการรับรู้ความสามารถของตนเองและการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ประเด็นความคิดเห็น	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ความจำเป็นในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนรู้ด้วยตนเอง การชี้แนะ และเตรียมความพร้อม ก่อนจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบ	4.35	.63	มากที่สุด
2. ความสำคัญของการเรียนรู้ด้วยตนเอง การตั้งเป้าหมายก่อนการเรียนรู้ รวมทั้ง การประเมินผลและให้ข้อมูลย้อนกลับจากผู้สอน	4.67	.50	มากที่สุด
3. การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของการพูดภาษาจีน	4.32	.58	มากที่สุด
4. การเรียนการสอนตามรูปแบบ สามารถพัฒนาความสามารถทางการพูด ทั้งการออกเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ ความคล่องแคล่วในการพูด และความเข้าใจภาษาจีนได้	4.36	.53	มากที่สุด
5. การเรียนการสอนตามรูปแบบ ช่วยให้ผู้เรียนกล้าแสดงความคิดเห็น มีความมั่นใจในการพูดภาษาจีน มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้	4.51	.48	มากที่สุด
6. การเรียนการสอนตามรูปแบบ กระตุ้นความพยายาม และความ ต้องการฝึกฝนการพูดภาษาจีน	4.42	.46	มากที่สุด
7. การประยุกต์ใช้วิธีการเรียนรู้ด้วยตนเองกับรายวิชาอื่นๆ	3.95	.62	มาก
รวม	4.42	.52	มากที่สุด

จากตารางที่ 21 แสดงให้เห็นว่า ในภาพรวมผู้เรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่าประเด็นส่วนใหญ่ผู้เรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ยกเว้นเพียง 1 ประเด็นที่ผู้เรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ ประเด็นที่ 7 การประยุกต์ใช้วิธีการเรียนรู้ด้วยตนเองกับรายวิชาอื่นๆ อย่างไรก็ตาม ในประเด็นที่ 4 คือ การเรียนการสอนตามรูปแบบสามารถพัฒนาความสามารถทางการพูด ทั้งการออกเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ ความคล่องแคล่วในการพูด และความเข้าใจภาษาจีนได้ ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นในส่วนของ การออกเสียงและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ในระดับมาก (ดูรายละเอียดในภาคผนวก) นอกจากนี้ ยังมีผู้เรียนเขียนแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมในแบบสอบถามปลายเปิด ตอนที่ 2 เกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอน ในประเด็นการฝึกการคิดระหว่างกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน ซึ่งทำให้ผู้เรียนพัฒนาความคิด ดังการเขียนบันทึกของผู้เรียน ต่อไปนี้

"...วิธีการสอนของอาจารย์ทำให้ผมพิจารณาสิ่งที่ผมคิดว่าถูกต้องว่าถูกต้องจริงๆ หรือเปล่า..." (ไก่อ 17 ก.พ. 2554)

"...ผมชอบที่อาจารย์เน้นให้พวกเราคิดแล้วคิดอีก เราได้พัฒนาความคิด ได้รู้สึกขึ้น..." (จิน 17 ก.พ. 2554)

ตารางที่ 22 ค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของผู้เรียนเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนภาษาจีนตาม ทฤษฎีการเรียนรู้ความสามารถของตนเองและการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ประเด็นความพึงพอใจ	\bar{x}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน	4.95	.23	มากที่สุด
2. งานที่ได้รับมอบหมายให้ทำและเรียนรู้นอกชั้นเรียน	4.22	.65	มากที่สุด
3. การเรียนการสอนตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้นในภาพรวม	4.79	.42	มากที่สุด
รวม	4.65	.43	มากที่สุด

จากตารางที่ 21 แสดงให้เห็นว่า ในภาพรวมผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุดทุกประเด็น นอกจากนี้ ยังมีผู้เรียนเขียนแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมในแบบสอบถามปลายเปิด ตอนที่ 2 เกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอน และผู้สอนในประเด็นการให้โอกาสผู้เรียนอย่างเท่าเทียมกันในการแสดงออก ดังการเขียนบันทึกของผู้เรียน ต่อไปนี้

"...อาจารย์สอนดีมากครับ ชอบวิธีการสอนแบบนี้ ทำให้รู้ภาษาจีนมากยิ่งขึ้น จากที่ไม่รู้อะไรเลย..." (หมี 17 ก.พ. 2554)

"...การสอนของอาจารย์ไม่น่าเบื่อ ทำให้รู้ภาษาจีนมากขึ้น..." (วิท 17 ก.พ. 2554)

"...อาจารย์ให้โอกาสทุกคนในการแสดงออกและพูด ชอบคุณมากๆค่ะ..." (ไฉ่ 17 ก.พ. 2554)

"...ชอบที่อาจารย์ไม่ลำเอียง ให้ทุกคนได้แสดงความคิดเห็น..." (ใจ 17 ก.พ. 2554)

กล่าวโดยสรุปว่า ในภาพรวมผู้เรียนมีความคิดเห็น และความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้นมากที่สุด